

Dosarul nr. 2ra-650/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. E. Galușceac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

ÎNCHEIERE

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Postolachi împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, Serviciul Stare Civilă Chișinău cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 20 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,
constată:

La 6 noiembrie 2019, Postolachi Oxana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Stare Civilă Chișinău a IP „Agenția Servicii Publice”, solicitând instanței de judecată restituirea taxei de stat în baza cererilor nr.167565 și 167590 în mărime de 60 lei pentru fiecare cerere, a taxei de transport în mărime de 300 lei și încasarea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat reclamanta că, la data de 20.02.2019, acționând în interesele Galinei și Aculinei Târșu, în baza procurii, a solicitat IP „Agenția Servicii Publice” rectificarea actelor de stare civilă și anume: certificatul de deces pe numele XXXXX și certificatul de căsătorie dintre XXXXX și XXXXX, acte pe care urma să le primească la 20.03.2019.

A relatat reclamanta că, la sfârșitul lunii aprilie a prezentat copiile procurilor, iar la data de 12.08.2019 s-a prezentat să ridice actele, însă i s-a comunicat că actele nu sunt perfectate și este nevoie pentru prezentarea repetată a procurilor, concomitent fiindu-i comunicat să revină peste câteva zile pentru a ridica aceste acte.

În acest contest a considerat că i-a fost încălcat dreptul privind eliberarea actelor în termen de 30 zile pentru care serviciu a achitat taxa de stat cuvenită și, totodată în continuare a menționat că, tot atunci s-a adresat directorului SSC care i-a comunicat că, nu găsește în baza de date cererile depuse de reclamantă, obligând-o pe ultima să prezinte în acest sens extras de la bancă care să confirme faptul achitării.

Ulterior, în baza de date a fost găsită cererea nr.1675890 și, drept urmare i s-a comunicat despre imposibilitatea modificării actelor de stare civilă pe motivul rectificării anterioare, iar la întrebarea de ce nu a fost informată despre imposibilitatea modificării actelor atunci când s-a cerut prezentarea repetată a procurilor, funcționarul public respectiv a comunicat că așa s-a primit.

Într-o altă formulă a relevat reclamanta Postolachi Oxana că, a doua cerere cu nr.167565 nu a fost în general examinată pe motiv că nu ar fi fost depusă, fapt care a pus-o în situația să meargă la bancă și să ia confirmare că, a achitat taxa de stat pentru acest serviciu.

A notat că, potrivit înscrierilor de rigoare din cerere, actul de stare civilă solicitat în condițiile descrise supra urma a fi eliberat la 20.03.2019.

Prin hotărârea din 22 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul IP „Agenția Servicii Publice”, Serviciul Stare Civilă Chișinău în beneficiul Oxanei Postolachi suma de 120 lei cu titlu de prejudiciu material, în rest acțiunea fiind respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 20 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de contul IP „Agenția Servicii Publice” și s-a menținut hotărârea din 22 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că în corespundere cu prevederile art.992 Cod civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Alineatul (1) art.1375 Cod civil indică că, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuiția convenită, iar potrivit alineatului (2) același articol obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Potrivit art.915 Cod civil, rezoluțiunea pentru neexecutare are loc când se întemeiază pe dispozițiile art.916, 917, 918 sau 919, precum și când se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligației contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluțiune.

Totodată, în acord cu dispozițiile alin.(1) art.916 Cod civil, creditorul are dreptul la rezoluțiune dacă neexecutarea de către debitor a obligației contractuale este esențială, iar potrivit alin.(2) lit. a), b) același articol, neexecutarea obligației contractuale este esențială în unul dintre următoarele cazuri: a) ea privează în mod substanțial creditorul de ceea ce se putea aștepta în baza contractului, în raport cu întregul raport contractual sau tranșa supusă rezoluțiunii, cu excepția cazului în care la momentul încheierii contractului debitorul nu a prevăzut și nici nu putea să prevadă în mod rezonabil acel rezultat; b) executarea întocmai a obligației ține de esența contractului.

În contextul enunțat art.926 alin.(1) Cod civil consacră că, prin efectul rezoluțiunii o parte contractantă (beneficiarul) care a primit vreo prestație prin executarea obligațiilor de către cealaltă parte contractantă în temeiul contractului supus rezoluțiunii sau al tranșei contractului supusă rezoluțiunii este obligată să i-o

restituie. În cazul în care ambelor părți contractante le revin obligații de restituire, obligațiile sînt corelative.

În speță, instanța de apel a relatat că raporturile civile dintre Postolachi Oxana și IP „Agenția Servicii Publice” se identifică a fi conturate de instituția contractului de prestare a serviciilor între care IP „Agenția Servicii Publice” este prestator, iar Postolachi Oxana este beneficiarul prestației.

În circumstanțele de fapt stabilite supra și calificând acțiunile Oxanei Postolachi, prin expedierea cererii prealabile în adresa IP „Agenția Servicii Publica” cu solicitarea de restituirea taxei achitate pentru serviciul care în esență nu a fost prestat, drept o declarație de rezoluțiune a respectivului contract, instanța de apel a notat că obligația de restituire a respectivei taxe de 120 lei, care în ordinea art.992 Cod civil reprezintă retribuiția cuvenită pentru prestarea de serviciu în ordinea efectului rezoluțiunii statuat de art.926 Cod civil.

Instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond corect a stabilit obligația IP „Agenția Servicii Publice” de restituire a taxei de stat în mărime de 120 de lei pe care Postolachi Oxana a achitat-o, însă în fapt acest serviciu nefiind prestat.

La 3 martie 2021 și respectiv la 4 martie 2021 Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a aplicat legea corect și a interpretat în mod eronat legea.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu au parvenit referințe prin care Postolachi Oxana să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 3 martie 2021 și respectiv la 4 martie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

juducătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru